

כא א מ״י פ״ג מהל' מוקי ממון הלכה ז
סמג עשין סח טו״ע ח״מ
סימן תיא סעיף ז וסימן
תיב סעיף ד:
כב ב ג מ״י שם ופ״ו
מהלכות חובל ומזיק
הלכה א סמג שם טור ש״ע
ח״מ סימן תיב סעיף ד:

מפקיר נזקיו חייב ומ"ס מפקיר נזקו
 פטור משמע דבכל מפקיר נזקו
 פליגי אפי' לאחר נפילת פשיעה ועוד
 דקאמר לקמן מפקיר נזקיו מאי
 מתכוין איכא האיצט לפרש דמתכוין
 שזכר כמו שפרש על שעת נפילה
 ולא צעי לאוקומי אצ"י פלוגתאיהו
 בלאחר נפילה בנתקל פושע דלרבי
 מחיר דפושע הוא חייב דהוי מפקיר
 נזקיו לאחר נפילת פשיעה ולרבנן
 דלאו פושע הוא פטור דהוי מפקיר
 נזקיו לאחר נפילת אונס וכן אית
 ליה לר' יוחנן בסמוך משום דמנתי'
 מוכחא דבתרמי פליגי ולא היה זה
 בתרמי אלא בחד דחד טעמא הוא
 והשתא נמי תרי ומודים דקמני
 בצרייתא חד קאי אשעת נפילה
 דמודים חכמים לר"מ בנזקו וסמינו
 ומשאו דנפלו ברוח מזאם שהוא חייב
 אע"פ שלא היה לו פנאי לסקל אצל
 ברוח שאין מזאיה היה פטור אע"ג
 דלא אפקריה דסתם אבנו כו' לא
 מפקר להו כי נפלו שאין מתקלקלין
 בניפילתם ומשום דלא היה לו פנאי
 לסקל מיפטר דאי היה לו פנאי לסקל
 הוה מחייב אפי' ברוח שאין מזאיה
 דמיון דלא אפקרינהו עליה דדייה
 לסולוקינהו כדאמר בסמוך דמתכוין
 לזכות בחרסין ואפי' נתנו אחר שם
 כדאמרין בהפריה (לקמן דף מז: וסג)
 בעל השור חייב בנזקי חצר ובעל
 חצר חייב בנזקי הבור וצשמעתין
 אמר רבי גלל דלם הפריה בשמות
 מנ' אם מתכוין לגבות בה חייב אע"פ

יהו' ללאחר נפילה ומודה רבי מאיר
זקוק לאחר נפילת אונם ומאי אמר
ס' וסתמא מפקר להו:
'אי לא פליגי אלא צנתקל אי פושע
ס' צנתקל פושע הוא והתקלה היתה
ר' צרשות הרצים וי"ל דאי לאו שרבי
צור צרשות הרצים חייב:

קמני ולא סלקה ולא העמידה משמע
ים לרבנן דאית להו נתקל אנוס הוא
נת נפילה דאי לא פליגי אלא לאחר
זויה דחייב ושאינ מלויה דפטור א"כ
נפילה ובחד טעמא כדפרישית לעיל
קפיד בצבנו אם תפול ברוח מלויה
:

אלא דנקט הכי משום דסתם חרקים
למים דמתייתין צדלא אפקרינהו וכי
שלו ויש לו פנאי לסלה אצל צפלוגתא

פּוֹטֵר ר"י מִשּׁוּם דֵּהוּי צוֹר דְּלִית לִיהּ
ר' נֻזְקִיו חַיִּיב:

שיעה כגון שהולכה במקום שיש לחוש ולוקי פלוגתיהו דשעת נפילה אחדו גפילה וי"ל חדא משום דסתם חרסית ה לו פנאי לסלק והואיל וכן הוא אי גמי בחרתי:

איכא רבי מאיר דמחייב ע"כ אפילו
א איבא רבנן דפטרין. הו"מ לדחוי
רבי יוחנן דאמר בסמוך לאחר נפילה
על רבי אלעזר: